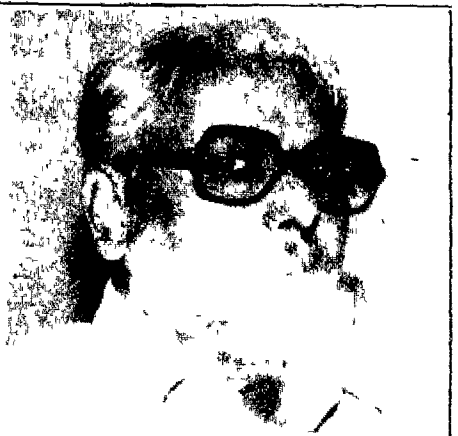

తెలుగు సాహిత్యరంగంలో, వాచవిత్తా నిర్వహణలో తనవంటా ఒక స్థానాన్ని సంపాదించుకుని, తన చదువూ ఒక వర్తమాని ప్రవేశ పెట్ట ఒక బహువిధ రూపాందించినవూను ౧) పురాణం మలమల్లవాణ్యకర్త 1929 ఆగస్టు 15న తూర్పుగోదావరిజిల్లా హిరూరు జిల్లా జ్యునియర్, పురాణం ఇన్స్ట్రుక్టర్ పాఠశాలలో ప్రముఖ సాహిత్యరంగం సమక్షంలో తన పేర్లుపూరించి జయప్రకాశరావు. నిలూరులోను, విజయవాడలోను సాహిత్యరంగసామంజసం ఆడవడం నిర్వహించియున్న మేనేజర్ ౨) పురాణం ఓ.సి. సభకు ఆద్యుడు. పేక నిర్వాహకుడు మల్లాల, గౌరవనీయపాఠశాల లోకవియ్యమ్మపేర్ సాహిత్యరంగంలోమూత్రం ఆయన ఓర్పు. పురాణంలో సాహిత్య వ్యాసానందం అనేకరి కింద. సాహింది.

బాగాగా ప్రచురించింది కాకాసాహెబ్ కాలేల్కర్
 యీతా కథనం 'జీవనశిల్ప'ను, భారతీయ రైల్వేస్ వై
 రచించిన 'రైలుకథ'ను శ్రీ పురాణం అనువదించి
 చారు ఇంకా సోషియో మైథలాజికల్ ఫాంటసీ నవల
 'జీమూల్' బొమ్మ'ను, 'రంగుల రామచిలుక'ను శ్రీ

పురాణం రచించారు. వంశ జీవిత, సాహిత్యాంధ్ర
విశేష పరిశోధనచేసిన శ్రీ పురాణం తెలుగు వెలుగు
వంశ అనే విపులమైన గ్రంథాన్ని రచించారు
“ఇల్లాలి ముప్పలూ” వేటెం శ్రీ పురాణం రాసిన
రచనలు మూడు సంపుటలాగా అచ్చయ్యాయి
మరొక విధు సంపుటలాగా అచ్చయ్యి పట్టంబుపెట్టాయి.
వీరు రచించిన మరొక రచన నవలల “ముగ్గురూపా
యలు”, “సావిత్రి ముగ్గురూపా యలు” తెలుగు సాహిత్యక

పరిచయమే
పురాణం ముద్రాపాత్రాశ్చ శిష్యురరచితా
దాదాపు 300 కథలు, 24 రేడియో నాటకాలు,
అనేక నవలలు రచించారు వివిధ అంశాలపై, ప్రధా
నంగా తెలుగు సాహిత్య సంస్కృతులపై వందలాది
వ్యాసాలు రచించారు సుజనాత్యక సాహిత్య ప్రస్థా

తోపాటు సాహిత్య విమర్శనారంగంలో వీరికొచ్చిన
 సాహిత్యానికి యిది ముఖ్యతనకలు తెలుగు వారికి
 లోలో మీన కవితలు, మిసీ కథలు ప్రచురణకు అందువు
 పురాణాలు, న్యాయశాస్త్ర, సామ్రాజ్య శ్రమ్యుని
 నిర్వహించిన అంధకారీయ కథలపాఠోలో వీరి ప్రదర్శన
 మైన కథ 'వీరి' బహుమతి గెలుచుకున్నది. అంతటి
 ప్రసిద్ధిపొంది కథ కనుక పురాణాలని పేరు 'వీరి'లో
 ముద్రాపెట్టబడింది ఎన్నో ప్రచురణలైన 'వీరి'
 కథా సంపుటి 1972లో ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య
 అకాడమీ అవార్డును అందజేసింది వీరు రచించిన
 'ఇల్లాళి ముప్పల్లె' పేర్కొనె కవిశైలిని విశేషించి
 అయ్యోల ఎం.పిల్ల వారిని వాదించి వేరువరిచేసింది

పురాణాంగారి కథనం ఆదే విశ్వవిద్యాలయంలో మరో సెమినార్ వ్యాసం కూడా నమర్చించబడింది. సోవియట్ యూనియన్ లో ఉండిగా 1987 జూన్ లో, డోపిన్ నందించిన పురాణం పరిశోధనాంశీందిన రకగా 'అంద్రకాశ్యో' వారపత్రిక సంపాదకులుగా పుండి గెలుగు వారపత్రికా నిర్వహణలో, సాహిత్య ప్రమాణాంగారి కోట బడదనీ పుష్పించారు. ప్రస్తుతం పురాణాంగారి 'ఉదయం' వారపత్రిక సలహా సంపాదకునిగా చేరుకున్నారు.

పురాంను సుబ్రహ్మణ్యకర్మగారికి శ్రీ శ్రీ జీవిత
సాక్ష్యాలు, తెలుగు కథలు, వేమన, కొదవ,
సోమిశ కుటుంబరావు, కాశీపట్నం రామారావు,
విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, రావధరవి విశ్వనాథ
శాస్త్రిల కథా సాహిత్యం, ఒడవిడి తెలుగుకవి
తల్లిపై, తెమగు పాిత్రేయ రంగంపై వివేక
పాండిత్యమునుండి ఆయా అంశాలపై వారికి పూర్వ
సంపూర్ణమందలఁచి అందినాకీ తాము, తెలుగువారి
సామికి, సాంస్కృతిక సువనక్షత్రంపై గురతాక,
కందుకూరి వీరేశలింగం ప్రభావమునుండి, వుడిమిడి
పాటి నుండి ముచ్చటపడిన వరకూ తెలుగు భాష,
భాషాగ్రంథి వీరికి సంపూర్ణమున అవగాహన వున్నది.

కవి, పరిశోధకుడు, విద్వాంసుడు
డాక్టర్ సింగిరెడ్డి నారాయణరెడ్డి ఈ
సంవత్సరం జ్ఞానపీఠ పురస్కారాన్ని
పొంది తెలుగు సాహితీ కిరీటం
మరొక కలికేతురాయని అలంకరిం
చారు. నాగార్జుననగరం, కర్నూరు
సంవత్సరములు నాలుగుంచి 'విశ్వం
ధర' చాళుఖ్యులచేతం కవిలా వ్యవ
స్థాయం పొగిస్తూ, తెలుగుగజల్, ప్రప
చమది లాంటి ప్రయోగాలు చేస్తూ
తెలుగువారిని వెప్పటా, సమీపా
పాటలు రాస్తూ, విశ్వవిద్యాయూ
పాఠశాల బాధ్యతల్ని నిర్వహిస్తూ అవి
రాముంగా సాహిత్య సేవచేసిన డాక్టర్
సింగరెడ్డు జ్ఞానపీఠం పరిచిన ఈ
సంవత్సరం 'సాహితీ' వ్యాధియపూ
ర్వక అభినందనలందజేసింది.

అవి ప్రశ్నించాడు. “దగ్ధాశల లోతుల్లో పాతుకొన్న నీ జీవిత జడదధాన్ని కదిలించు” అంటూ ప్రబోధించాడు చైరాగి.

1946లో గుంటూరుజిల్లా వర్తిపాడులో వైరా
గకి హిందీమండిల్గా ఉద్యోగం వచ్చింది అక్కడి
నుండి వైరాగా తన ప్రథమ కవితా సంపుటి 'చీకటి
నీడలు'ను వెలువరించి అడుగుకి కవులను, అకర్తరి
వాడు తర్వాత వారిని 'మూతి' గొంతులు'ను
వెలువరించాడు. అడుగుకి తెలుగు సాహిత్యసేవలో
'మూతి' గొంతులు' ఒక ప్రైవేట్‌ పబ్లిషింగ్ దునించే
కామ్రా ఏమోజియన్‌ పబ్లిషింగ్‌ ఏజెన్సీ ద్వారా చీకటి

‘టికో’ ప్రారంభమయ్యే ‘మూతిలో గొంతుకల’ అవేదనల అనంతంలో అద్దమించిన జీవితాల్ని ప్రస్తావిస్తోంది. బైరాగిని నిరాశావాదిగా నిర్ణయించేందుకు కొంతమందికి ఈ కావ్యమే దోహదం చేసింది. సమకాలీన

ఈ విశ్వాన్ని అతివే.

[illegible]

సామాజిక సంస్కర్తాధ్యక్షుల కేటగిరీలో భాగస్వామిగా ప్రత్యక్షమైనవి నేనైనా కనుగొన్నదనమొంది తమిళనాడుకోసం అనంతరం, కమలకర్మ ప్రెసిడెంట్ గా అంతర్వ్యవహారం తప్పదు. అతని వివేకవం చేతనా పరిశీలన తమే కాదు వేదవారాంతరంకాదు. "నాటిలో గొంతు కలలో" విశ్వసనీయమైనది ఎన్నుకోవడం ముఖ్యమైనదియగుచున్నది. మనకు దిగువనున్నది. పాస్టర్లు, అర్చకులు, రాష్ట్రాధికారీ వలె ముఖ్యమైన వేద వాచీలును. వీరి వేదవల కర్తవ్య పూర్వోక్తరాజకు నలలందించినవి నేనైనా, అది స్థాయిని లెక్కలోకి తీసుకుంటే "జ్ఞానం కల రంబలలో బిల్లి, కోమలమంది తుత్తురునులు వ్రేస్తుంది" అని పాస్టర్ల న్యాయం అంటారు. బైబిల్ జ్ఞానంలోనా వేదవల నెతుక్కోగలిగి కవి. "కాంల కలావల"కుంది. కడకు. యావన కలావలలోనూ కడకు" అంటూ వేదనా కలితమునం పుష్పర విధిగాయనాన్ని అనుసరిస్తూ కవి. ఆ వేదనాకలితమునం పూర్వదయనంది స్పృహకు

కర్తవ్యం" అని "లోకమంధా కేకమయ్యేను చిన్నునీకల
విముఖమవుదు" కనుక "ద్రాక్షతంబునో కాంబోలో
గ్రామిణిమీనో కాంబోలో" నీవిదులు శ్రీమహాత్మా
అంబూ వేదమనో అభంగులారు రావ్యుల్లికనో
కంబో రావ్యుల మునుమైన గ్రామిణో అరంభమయ్యే క.
అనిత పాల్వనీకనో కాంబోకనో అభ్యుజ్జవో అంబో
మహామంది హృచ్చో, అభ్యుజ్జవం, రావ్యుల్లికనో విభవ
సాహిత్యాదుకు నిలబందిమింక క. మూడు పాల్వ
ద్రాక్ష గ్రావృక్షకుమ సాధించడం వైరాగ్యో సాధ
నందిం. అభ్యుజ్జవ తెలుగు సాహిత్యములో 'మంబో
గంబో'కలకా క. కలాత్మక ప్రమాణం.

బైరొగి 'అగమగతి' 1981లో వెలువడింది. కవిగా సంస్కృతికి 1984లో కేంద్రసాహిత్య అకాడమీ అవార్డు లభించింది. యుందులో స్వీయకవితలతో పాటు అనువాదాలూ వున్నాయి. లోకాన్ని, లోకాన్ని చూసిన కవి అతడు. అంతేకాక లోకంలో

పనామోగి

శివశంకర్ నాకాకూడా మాడగిరిపై ద్రష్టా వైరాలా. "నాక్కోంనె నమ్మకున్నప్పుడు కొండెట్టె పంకిక్కో న్నామి" అంటూ ఎన్నోసార్లు మిమ్మల్ని ముఠా తీసుకొంటాడు. "మొత్తానూనే శివుని దేశంలో రెండేరెండు అక్షరాలే ఉన్నాయి. దొంగపాదా బట్టల వస్త్రాలున్నాయి" అని మూడార్లు వక్కాణించాడు. తన ముగ్గురు అనుయాయుల సైతావతరణ, మేలికా దాస్యం వైరాలాగిని అమరసింహా దాస్ నాకాకూడా ముసలైతాయి. అందుకే వైరాలా ఒక బాహుద్యుర్వైరాలో వేదనాకూడానామి అనడంకూడా వైరాలా. అతని కుమార్తె వేదనాం కేంద్ర దిండువున అసేదనం చేశారు. తన సుగంధ కరందాని అలాసించి మిమ్మల్ని తన సుగంధ మార్పాని అలంకరించి, సుగంధ స్రవణిని మిమ్మల్ని తీసుకు వెళ్ళడం చేశారు. వైరాలానామి వేదనాకూడానామి అనడంకూడా వైరాలా 1978 ఏప్రిల్ లు 9వ తేదీకి వైరాలా ఏ ఏకల్ వైరాలోక అద్భుతమైన సామెతలు. అతడూ వేదనా వాణాకూడాని పుట్టి, ఆ పట్టన వ్యవసాయాని అవును వైరాలా ఒక పశ్చిమ అనెదనా మూలం.

[illegible]

(ప్రస్తుతం దేవం. ఒకసారి ఒక ఊరికిపోయేప్పుడు ఒక వాగును దాటవలసి వచ్చింది. ప్రవాహం వచ్చి పల్లెలం దిక్కు కొట్టుకొనేదియో. ఆ డుఃఖాన్ని భరించలేక, కర్మ తల్లిదండ్రులకు తన మఠం చూపించతే, ఇంట్లో గలదేను నారానమున్నట్లు అబద్ధంతులూ తామూ వాగులో దూకి పల్లెలంనోవో కొట్టుకొనేదేయే నన్నే ఈ కథను ఒక ఇంగ్లీషువానికి చెప్పాగా ఆతడు "బ్యాబ్బిల్లో, బ్యాబ్బిల్లో, బ్యాబ్బిల్లో" అని మూడుసార్లున్నాడట. చచ్చి వాళ్ళిడుస్తుంటే ఇందు బ్యాబ్బిల్లో (సుందరం) ఏమిటన్నాడు అని ఆయన నన్నాడు. ఇందు ఆ పాశ్చాత్యులకి ఏమి సౌందర్యం కనపడింది? పాశ్చాత్య దృశ్యరంగంలో ఏది ఇవం (గుడిదేన), అది మందమను బద్ధించుతారా ఇవం శివం వాస్తవం సుందరము. ఇందు శివం - సుందరంలను మేళవరించబడినాను అందుకే పాశ్చాత్యులకి ఏమీ దాంతో సాహిత్యం ఎవ్వకీ. వాస్తవంకేసం పోరాడి నమో "అంటానీ" అనే శ్రుతి ఉదాహరణయతుంది. (సాహిత్యే నైక త్రాణమన "అంటానీ"). నత్యం నాటకం ప్రాచీన వాతకదాతాడు (షిక్సనీయరు ఏదీనాతంతో నాటకం "పెట్టెడి"). ప్రత్యేక పోరాడే ప్రాచీన మంగళీస్రుడు (షిక్సనీయరు నాటకం "లాదానీనీ డిడో"). మంచిది ఓ.దేవ, 781 ఏం

కె. జి. రోడ్డుం అని ఇందు భావం. సన్మయము
పెనుకొని జయము, ధర్మము ఆచరించుట జయమును
విజయకాలము,
విది సన్మయము, విది శివమాల అదే ముందరము అను
పాత్రము సత్కర్మ - ముందరం; శివం - ముందరం అను
జంట సరిపొయినాయి. సత్కర్మ - శివం అనే జంటకు
దావారణమయాయి. దావిపట్టుకొని దొంగదొంగల
కాపాడేముద్ర - శివి (శివం=గుడి), మాండలికము
ముని అనుభవాడ్మన, దానికి సత్కర్మమును పోవుచు
కలదు మాండలికముందు, ప్రతిపాత్రముందు ప్రా.
వర్ణము, మాండలికముందు, వైతాళి గోకులాగ్రహము ప్రా.
వర్ణమును దొంగిలూ పాపం దాడు. అంటే పూర్వం
ప్రస్తుంది. ఎందుకనగా ఆ యా ప్రాచీను సరితమును
శివముతాబట్టి అంటే శివప్రదముఅంటే సత్కర్మ అని
తాత్పర్యము. ఇదాకరమునే "ప్రాకృటిం" అనిపింప
ప్రస్తుంది పితృమునిదే ఈ "సత్కర్మ - శివం
ముందరం" అనే ప్రాచీనమాత్రం ఎక్కడిది? ఏదైనా
ప్రాచీనంబందోపునరు? ఇది నేడు వాలా పాపం
ప్రసాదించును. ఈ వేదంలో సివమాల పురుషి
అనే వందాగి ఓ సివమాలను వర్ణింపి. ప్రాచీనగ్రం
జాలో తలంకలే నవీనులు వారు "సాగ్రహమునందే"
మూలాన్ని గ్రహిస్తారు? పాపంపుటాని, ప్రాసవ
పాత్రాన్ని పాపాన్ని వేదాంత పారంగతుడు, బహు
సంకల్పతా అయిన ముఖ్య దేవీదేవతాభిమానులు
(రేంబ్రహ్మవాదులు సాగ్రహం) అనే వచనంలో ఈ
ఆకర్షణను నమాపాన్ని వేదాంత పరిమితిని ఉపయోగించు
నాదిన నేనమానంబు. విజ్ఞులు విజిరించు మనవి.

'వెన్నెల పింపం విప్పి
 అడుతుంది సీతకులం కొండ
 నీ వెన్నెల నోకి
 జెల్లువ పేలి పోయి
 తెల్లదివి పావురాలై ఎగురుతాడు
 నీ వెన్నెలలో
 నీ వెన్నెలలో కట్ట మంది
 పున్న పిల్లలయి అడుకుంటారు' అని శ్రీకృష్ణక
 వచ్చిన పాట (తెక్కమొన్నపూదూ,
 'అంతట వాయువులో కలిసిన వి అమ్మ ప్రాణమో
 ఒక్కరూ పిల్లలై అంతవేపుకుని
 కళ్ళకి కారుడు బల్లై లేచింది' అని మాతృస్వర్గము
 జ్యోతికంస్తున్నప్పుడూ,
 'గతేనెన్నుదల్ల
 రాచిచ్చు మీద గోదావరి కడులుతుంది
 కనపించిన వాన గడ్డెలు కట్టుకు పరిగెడుతుంది
 గాతేనెన్నుదల్ల
 రాచిచ్చు మీద ఎరిమెంటు మృగలు వివివిస్తుంది
 వెన్నెలలో రాచిచ్చు
 అకానానికి నూనె పిచుకు మైదానం
 నీపిండలో రాచిచ్చు కింద నిలబడలే
 'గ్రేను కనురెప్పల కింద పక్క వార్తలెప్పుంటుంది'
 గాతేనెన్నుదల్ల రాచిచ్చు మీద పిచ్చు పిచ్చు పిచ్చు పిచ్చు

లోహనది

సాగరదేవాళ్ళు ఈ విషయము అయినను చెరియజేయుక
పోతే ఆ సాగరద్ర అయినను చెరువే చేస్తుంది గాని
మేలు చేయ్యరు.

‘మూసకు దరహాను మూకాకే పరాకాంఠ’ నిన్నులు
పోసి/నగరం నడిబొడ్డున అవిష్కరించారు’ అని
‘రత్నం’లో వింజన రైలెనే నీసా మునిసి/నగరం మీద
వరలో వగలగొట్టారు’ అని పాతములు కక్ష్యకేరపూర్వ
కంగా సాగిస్తున్న డిమాండ్లున్నజేషన క్రమార్థ మనూ
పుష్టంగానే గురించారు. అయితే ఈ డిమాండ్లునైతే
షన క్రమం (గోల్డ్ మూల్డ్ డిసింటిగేషన అన
నవ్వాలంటున్న) వాని కింద నీటిలో సాగుతుంది. ‘నగరం
నడిబొడ్డున అవిష్కరిత’ బీరగంగానీ పుష్టలు పోసి
క్రమం మూత్రం ఎన్నెన్నో చోట్ల రహస్యంగా జరుగు

లోహనది

కడుపుబ్బాపుపొరిత మేము రక్తం బిడ్డ కుడుస్తుంది. రక్తం... ముంచి తీసివే మల్లెపూవు చందమామని నీటిపల్లెకు నడుస్తుంటావు అన్నప్పుడు వేరేవాని వంశ కత్తివతంగా చెప్పగలది తెలుస్తుంది. అంతా అంతా బిడ్డయ్యే గిరిజ మేడ/ఇందిరా గాడిది నూరించాడు. 'కా' అని మొదలయ్యే కవితలో వరసరస చిన్నమైదుల దుల్లూర కమ్మి, కురిసిందంటే, పాపకూడతే తాము మేమే దలచుకున్న విషయమన్న బరంగా చెప్పడంలో వాడు వాడు ఉన్న ప్రతిభ తెలుస్తుంది. 'కా'నెప్పుడూ పాప నాలుక వేసే కల్పం కాదు/ చిట్టకొక నెలకొని నెదెరువ మించి తారే వున్నాడు తాను/ చిట్టకొక కుక్క తాల్చేయడానికి తరీమనా తాను/ పాపం చెక్కుమీ రాకున్న చేతుల్లో చున్నప్పుడు కట్టడం/ గుండెలో... గుండెలోకి నిప్పులు ప్రసరించడం అన్నప్పుడు పాపం అవనరాన్ని, అమృతత్యాన్ని వేరేవాని ఎంతగా గుర్తిస్తాడో తెలుస్తుంది.

పాపం అవనరాన్ని, పాపం అవనరాన్ని గుర్తించిన పాపం అవనరాన్ని కవి పాపం పాపంపాపం కదమా నేర్చుకోవాలి. ఎప్పుడు మూల్కాడలో, ఎప్పుడు నల్లకొండ అయిదో తెలుసుకోవాలి. 'లోపాపదో'ని ఏదీలే ఉండు ఉండవలసిన గీతాల కూడా వాడు

[illegible]

రక్తం చొట్ట వా
 శ్మశ్మం పొందిన
 అకాశంమీద
 ఇంద్రుడున్ను
 పోరాటం ఎంత
 సమాధిగల అశ
 రుధిరంతో బరి
 అడుగుల కంటి
 తూర్పు కేన్యా
 కనె రూపు ది
 అడుగులు
 కొత్త ఆశల మ
 నాది పుణానా

పాపం రహితం
 పాపాలు నడుస్తుంది
 లాభానికి మెక ఉన్న
 అందికి వెలును
 వే నరునవేది ఎందరికి వెలును
 రక్తం
 గర్భంలో
 క్లాంట్ అంది
 గుల కోసం వన్నెషింటాయి
 క్! జయధీర్ విద్యనుంభాన
 ఎమెరిక్స్ నీగోకవిత్

అప్పుడు నూర్పుడులా నా ముందు వెలుగుతున్నాను
నాకూ నా కలకూ మధ్య గోడ లేచింది
అలాకూన్నీ అంటే దాకా లేచింది- నా కలకూ
అప్పుడు ఏదో నేను నలుపు
అను- **కె. శివారెడ్డి**

కాద్దీ నేను నీడలో మి
నా కల సూర్యకా
నాన్నాభయంది ఈ నల్లని చేత్తో
వుండేది నా కల ఈ చీకటిని, ఈ
ని మింగేసింది

అవోయూసు
అ నా ముందు లేదప్పుడు
నావై నా చుట్టు వక్కలా లేదప్పుడు
ఈ గోడని బద్దలు చేస్తే తప్ప
నా కలని కనుక్కోలేను
రాత్రినీ, ఈ నీడనీ - సూర్యమయూఖాలగా
బద్దలు చేసేందుకు
కోర్చుచండి త్వరవచండి
-లాంగ్ స్టైట్ హ్యాన్స్

అమరావతి శివార్లకుగా మరొకసారి, చివరికి
 తొమ్మిది ప్రమాదాల తరువాత నవమి వరకూ
 ప్రాంతాన్ని తీరనివరకూ అందరి ముందుగా తప్పాడు.
 అ తరువాతనే కచ్చి తొమ్మిది లాగానే ప్రమాదపురి
 అ తరువాతను తీరని ప్రమాదానికి ఒక నైపు వుద్ధ
 తొమ్మిది ఒకసారి, మరొక నైపు ముందుకొస్తూ
 ఉండటం. వరకూ కచ్చివరకూ అంతే.

వరకూ తొమ్మిది ప్రమాదపురి వరం అందు
 తరువాత కచ్చిని కచ్చివరకూ మునిషి మునిషి
 ఉండకపోవడం గురించి, అక్కడగా ఉండకపోవడం
 గురించి, రుద్రాచారాలకూ ప్రమాదానికి గురిచేయడం
 గురించి విశ్వాస మందమే మునిషి మునిషి
 తొమ్మిది శివార్లను అంతావరకూ ప్రమాదపురి ప్రమాదపురి
 ఒక కచ్చి మునిషి కచ్చివరకూ. అయితే ఒక వేళ్ళ
 వరకే ఒక తొమ్మిది అవకాశంగా, అమరావతి తన
 గాన మార్గపు వర్ణములలో అమరావతి వరకే
 ఉండటం. వరకూ అ చివరికి తొమ్మిది కచ్చివరకూ
 కచ్చివరకూ గాన తొమ్మిది, అప్పుడున్న మునిషి

వనీరా

తుంది ఈ రహస్యార్థి ఎంత లోతుగా సుందరి,
 ఎంత మమగ్రంగా పిచ్చి దేవుడానికి ప్రయత్నిస్తే అంతగా
 ఆ కవచి మనమవులు తమలోకి తీసుకుంటారు. తమ
 వాడిగా సుందరైన అల్లా కవిత్వం రాసినప్పుడే
 శివాదేవ్ అప్పట్ను “ఈనాడు కవిత్వాన్ని ముట్టుకో
 కలుచుంటే అగ్నిని ముట్టుకోవటం” అన్నది నిజమ
 వున్నది.

[illegible]
